

γερακοπλούμιστος επίθ. Πόντ. (Ἰνέπ.)

Ἐκ τῶν οὖσ. γεράκιν, δι' ὃ ἰδ. γεράκι, καὶ τοῦ ἐπιθ. πλουμιστός.

Ἄνθρωπος ἔχων χρῶμα διάστικτον, ποικίλον ὡς τοῦ ἱέρακος. Συνών. γερακόπλουμος 1.

γερακόπλουμος επίθ. Κύπρ. — Δ.Λιπέρτ., Τζιουπρ.

Γραουδ., 110 — Λεξ. Βλαστ. 130 Πρω.

Ἐκ τῶν οὖσ. γεράκι καὶ πλουμί.

1) Γερακοπλούμιστος, ὃ ἰδ., Λεξ. Πρω. 2) Ἄνθρωπος ἔχων τὸ χρῶμα τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ ἱέρακος Κύπρ. — Δ.Λιπέρτ., ἔνθ' ἄν. — Λεξ. Βλαστ., ἔνθ' ἄν.: Γερακόπλουμα μάτια Λεξ. Βλαστ., ἔνθ' ἄν. || Ἄσμ.

Ἀμ-μάδια γερακόπλουμα, φρούδια καμαρωμένα, κάτσετε νὰ κεντήσουμε τοῦ Χάρου τὸ μαντήλι Κύπρ. Συνών. ἐν λ. γερακωτός.

γερακόπουλο τό, γερακόπουλον Πόντ. (Κερασ. Τραπ.)

γερακόπουλο Ἰων. (Κρήν.) — Γ.Βλαχογιάνν., Μεγάλ. Χρόν., 5 γερακόπ'λο Πελοπν. (Χατζ.) γιαρακόπ'λου Ἦπ. (Ἰωάνν.) ἀρακόπουλο Θήρ. γερακοπούλιν Πόντ. (Κερασ. Τρίπ.) γερακοπούλι Λεξ. Γαζ.

Ἐκ τῶν οὖσ. γεράκι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -πουλο, δι' ἣν ἰδ. -πουλος.

1) Ὁ μικρὸς ἱέραξ, νεογνὸν ἱέρακος Ἰων. (Κρήν.) Πελοπν. (Χατζ.) Πόντ. (Κερασ. Τραπ. Τρίπ.) — Γ.Βλαχογιάνν., ἔνθ' ἄν. — Λεξ. Γαζ.: Χαρά 'ς τὸ γερακόπουλο, ποὺ ξέρει νὰ ζυγιάζῃ ἀπὸ ψηλά. Γ.Βλαχογιάνν., ἔνθ' ἄν. || Ἄσμ.

Ἀιτόντζ ἐπεριπέτανεν ψηλά 'ς σὰ ἐπουρανᾶ ἐκράν'νεν καὶ 'ς σὰ νύχᾶ 'του παλληκαρί' βραχόναν, ἔρται καὶ γερακόπουλον παρακαλεῖ καὶ λέει (ἐκράν'νεν=ἐκράτει) Κερασ. Τραπ. 2) Εἶδος μικροῦ στρουθίου Θήρ. Συνών. τσιροπούλι. 3) Μεταφ. εἶδος ἀλιευτικοῦ δικτύου Ἦπ. (Ἰωάνν.): Τοῦ γιαρακόπ'λου πιάν' μεγάλη ψάγια.

γεράκος ὁ, πολλαχ. γιράκους πολλαχ. βορ. ἰδιωμ.

Ἐκ τοῦ οὖσ. γέρος καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -άκος.

Ὁ μικρόσωμος γέρον, ὁ συμπαθὴς γέρον πολλαχ.: Τί θές, γεράκο μου; Πελοπν. (Ἦλ.) Φεύγ' αὐτεῖν' ἢ γ'ναῖκα κ'ἢ γιράκους καρτιροῦσε νὰ ἰδῇ τί θὰ γ'νῇ (ἐκ παραμυθ.) Θεσσ. (Τρίκερ.) Συνών. γεροντάκι.

γερακὸς επίθ. Κέρκ. (Κασσιόπ.) Κεφαλλ. Κρήτ. (Βάμ.

Νεάπ. Σφακ. Χαν.) γερακιὸς Ζάκ. 'ερακιὸς Κάρπ. γερατῆις Κύπρ. Θηλ. γερατσὲ Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὖσ. γεράκι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ός. Πβ. Γ.Χατζιδ., ΜΝΕ 1, 148 Λαογρ. 7 (1923), 91.

1) Ὁ ἔχων χρῶμα ὅμοιον πρὸς τὸ τοῦ ἱέρακος Ζάκ. Κέρκ. (Κασσιόπ.) Κεφαλλ. Κρήτ. (Βάμ. Νεάπ. Σφακ. Χαν.) Κύπρ.: Γερακὰ μάτια Κασσιόπ. Γερακὰ μάθια Σφακ. Τράγος γερατῆις. Αἶγια γερατῆς Κύπρ. Ξαθή 'τονε κι εἶχεν κι ἀμάθια γερακὰ κι εἶχεν καὶ ὄγδ' πλεξοῦδες ἀπὸ τσ' ἐφτάναν ὡς τὴ μέση καὶ παρεκάτω καὶ καλὰ 'πιθέματα (= 'πιθέματα=χαρακτηριστικά) Κρήτ. || Ἄσμ.

Τὰ μάτια σου εἶναι γερακιά καὶ τὰ δικά μου μαῦρα, πότε θὰ τ' ἀδαμώσουμε σὲ μιὰ δεμέλ' ἀδάμα (δεμέλα=μαξιλάρι) Ζάκ.

Τὰ μαῦρα μάθια 'ρέγομαι, δὲ βρίζω ν' ἀγαπήσω, τσ' ἀγάπης μου 'ναι γερακὰ καὶ δὰ τὰ βογιαδίω Νεάπ. β) Τὸ θηλ. ὡς οὖσ., ὄνομα κυνὸς ἐκ τοῦ χρώματος τῶν τριχῶν αὐτοῦ Κάρπ.: Ἄσμ.

Κόβγει τὰ πόγια καὶ τ' ἀφτιά, κόβγει προὲς κι ὀγλίσσεσ τοῦ Μούργου καὶ τῆς 'Ερακιᾶς νὰ φᾶσι, νὰ χορτάσουν (προὲς κι ὀγλίσσεσ=προβιῆς καὶ γλῶσσεσ. Μούργος καὶ 'Ερακιᾶ=(Γερακιᾶ) ὀνόματα κυνῶν).

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γερακὸς Θεσσ. (Τρίκερ.) Γερακιὸς Ἀθῆν. Κάρπ. 'Ερακιὸς Κάρπ.

γερακότσιχλα ἡ, Ἄνδρ. (Γαύρ.) Ἀττικ. Θεσσ. (Πήλ.) Κρήτ. (Ἐνν. Χωρ. κ.ά.) Πελοπν. (Γαργαλ. Μεσσ. Μεγαλόπ.) Σῦρ. — Δ.Λουκόπ., Νεοελλην. Μυθολ., 149. γερακότσιχλα Κεφαλλ. Κύθηρ. Μῆλ. ἀρακότσιχλα Θήρ.

Ἐκ τῶν οὖσ. γεράκι καὶ τσίχλα.

1) Τὸ ἀποδημητικὸν πτηνὸν κίχλη ἢ ἱξοβόρος (turdus viscivorus), τῆς οἰκογ. κοσσυφιδῶν (turdidae) Ἄνδρ. (Γαύρ.) Ἀττικ. Θήρ. Κεφαλλ. Κρήτ. Μῆλ. Πελοπν. (Μεγαλόπ.) Σῦρ. — Δ.Λουκόπ., ἔνθ' ἄν. Συνών. δειντρότσιχλα.

γερακούδι τό, ἀμάρτ. γερακούιν Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὖσ. γεράκι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -οῦδι.

Τὸ νεογνὸν τοῦ ἱέρακος: Σὰν ἔπναζεν, εἶεμ μιὰν κουφήν τξ' ἐδοτξίμαζεν νὰ φάῃ τὰ γερακούδκια ποὺ 'ταν μέσ' 'ς τῆφ φουλεάν (εἶεν=εἶδεν, κουφήν=ἐχιδναν, ἔπναζεν=ἐκοιμᾶτο).

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Γερακούδ' Θάσ.

γερακούλα ἡ, Πελοπν. (Κάμπος Λακων.)

Ἐκ τοῦ οὖσ. γεράκι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -οῦλα.

Τὸ θηλ. τοῦ πτηνοῦ ἱέραξ ὁ ἐρυθρόπους (falco vespectinus), τῆς οἰκογ. τῶν ἱερακιδῶν (falconidae). Συνών. ἐν λ. γερακούλι καὶ κουφογερακίνα.

γερακούλι τό, Κέρκ. Πελοπν. (Κάμπος Λακων. Καρδαμ.) γερακούλι Πελοπν. (Ξεχώρ. Σαηδόν.)

Ἐκ τοῦ οὖσ. γεράκι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -οῦλι.

Τὸ πτηνὸν ἱέραξ ὁ ἐρυθρόπους (falco vespertinus), τῆς οἰκογ. τῶν ἱερακιδῶν (falconidae) ἔνθ' ἄν.: Τὰ γερακούλια μοῦ φάγανε τίς καλύτερες κοτταρίτσες μου Καρδαμ. Γιὰ τσοῖτα πῶς ζυγιάζεται τσεῖνο τὸ γερακούλι. Θὰ βουτήξῃ κἀνένα πουλὶ Ξεχώρ. Δὲ δὲ χωνεύω νὰ μοῦ φάῃ τὴ βουλατσίδα τὸ γερακούλι αὐτόθ. Συνών. γερακούλα καὶ ἐν λ. ἀνεμογάμης 1.

γερακούνα ἡ, Πελοπν. (Γέρμ. Λεῦκτρ. Οἶτυλ.)

Ἐκ τοῦ οὖσ. γεράκι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -οῦνα.

Τὸ θηλ. μεγάλου ἱέρακος.

γερακοφορεμένος επίθ. Ἰων. (Σμύρν.) Σκῦρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γερακὸς καὶ τῆς μετοχ. φορεμένος τοῦ ρ. φορῶ.

Ὁ φορῶν ἐνδύματα ἔχοντα τὸ χρῶμα τοῦ ἱέρακος ἔνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Ὡ χρυσοπράσινε μ' αἰτέ, γερακοφορεμένε, πάλι 'ς ἀγάπη μ' ἔβαλες, ἀναθεματισμένε Σκῦρ.

γερακοφωλιά ἡ, Παξ. Σκῦρ. γερακοφουλιά Πελοπν. (Γαργαλ. Κίτ. Μάν. Μεσσ.)

Ἐκ τῶν οὖσ. γεράκι καὶ φωλιά.

1) Ἡ φωλεὰ τοῦ ἱέρακος ἔνθ' ἄν. Συνών. γερακιὰ 1.

2) Ὑψηλὸς καὶ ἀπομεμονωμένος τόπος Παξ.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γερακοφωλιά Ἦπ.

(Κόνιτς.) Πελοπν. (Ἀράχ.) *Γιρακουφουλιά* Μακεδ. (Γρεβεν. Χαλκιδ.) *Γιουκουφουλιά* Μακεδ. (Ἐράτυρ.) *Γερακοφουλιές* Κύπρ. *Γερακουφαλιά* Ἡπ. (Πωγών.)

γερακόχορτο τό, Λεξ. Βλαστ. 452 *γιρακόχορτου* Μακεδ. (Καταφύγ.)

Ἐκ τῶν οὖς. *γεράκι* καὶ *χόρτο*.

Γεράκι B5, δ ἰδ.

γερακώνω Κύθηρ.

Πιθανῶς ἐκ τοῦ οὖς. *γεράκος* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ώνω.

Εἶμαι ὑπερώριμος ἐπὶ σιτηρῶν: *Γερακώνει* πλέο τ' ἀστάχυν. *Εἶναι* γερακωμένο πλέα τί χασομερῶς, δὲ δὸ θερίζεις;

γερακωτός ἐπίθ. Ἡπ. — Γ.Βλαχογιάνν., Λόγοι κί ἀντίλ., 27 — Λεξ. Βλαστ. 96,130 Δημητρ. *γιρακωτός* Ἡπ. (Κουκούλ.)

Ἐκ τοῦ οὖς. *γεράκι* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ωτός. *Γερακῶτος* 1, δ ἰδ., ἐνθ' ἀν.: *Γιρακωτή* μὲν ἔχ' κί οὐ Χαρίλαους Κουκούλ. *Μύτη γερακωτή* Ἡπ. Λεξ. Δημητρ. *Μάτια γερακωτά* Λεξ. Βλαστ. 130. Τ' ὁμορφο παλληκαράκι μὲ τῇ γερακωτῇ ματιᾷ καὶ μὲ τὸ δίκωπο σπαθί 'ς τῇ μέσῃ Γ.Βλαχογιάνν., ἐνθ' ἀν.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. *Γερακωτὸ* Πελοπν. (Καρίτ.)

γεράματα τά, *γέραμαν* Πόντ. (Κερασ. Νικόπ. Σταυρ. Τραπ. Χαλδ.) *γέραμα* Τσακων. — Λεξ. Κίνδ. Κορ., Ἀτακτ. 2, 91 *γίραμα* Θράκ. (Μαρών.) *γέρασαν* Πόντ. (Σάντ. Χαλδ.) *γέρασμα* Πόντ. (Οἶν.) *γεράματα* κοιν. *γιράματα* κοιν. βορ. ἰδιωμ. *ἱράματα* Μακεδ. (Σιάτ.) *εράματα* Κάρπ. Μεγίστ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) *γεράσματα* Καππ. (Σίλ.) Κίμωλ. Πόντ. (Χαλδ.) *γιράματα* Κύθν. (Δρυοπ.) Ἐκ τοῦ ρ. *γερω*, δι' δ ἰδ. *γερινῶ*. Ὁ τύπ. *γίραμα* ἐκ τοῦ πληθ. *γιράματα*. Ὁ τύπ. *γέρασμα* κατ' ἐπίδρασιν τοῦ ρ. *γεράζω*, δ παρὰ τὸ *γερινῶ*.

Τὸ γῆρας, ἡ γεροντικὴ ἡλικία, κοιν. καὶ Καππ. (Σίλ.) Πόντ. (Κερασ. Νικόπ. Οἶν. Σταυρ. Τραπ. Χαλδ.) Τσακων.: *Τὸν πῆραν τὰ γεράματα*. *Ἐχει καλὰ-κακὰ γεράματα* κοιν. Ἀπ' τοῦ *γίραμα* δὲ δουρεῖ νὰ σαλέψ' Θράκ. (Μαρών.) *Κοίταξι νὰ μαζώψ'ς γιὰ τὰ γιράματά σ' Μακεδ.* (Βογατσ.) *Νὰ παδρευτῆς, νὰ 'χῆς κάποια νὰ σὲ κολοπαννίσῃ 'ς τὰ γεράματα* (νὰ σὲ κολοπαννίσῃ=νὰ σὲ περιποιήθῃ) Πελοπν. (Βαλτεσιν.) *Δὲν ἔχου γιράματα, π'δὲ μ', ἄλλον βάσανου ἔχου* Στερελλ. (Ἀχυρ.) *Θὰ τὸ κρατήσω τοῦτο τὸ χωράφι γιὰ τὰ γεράματά μου* Πελοπν. (Πυλ.) *Πὸ τὴν μιὰν τὸ κρασίν, πὸ τὴν ἄλ-λην τὰ γεράματα, ἀποβλακώθηκεν τέλεια* Κύπρ. (Αἰγιαλ.) *Τώρα 'ς τὰ γεράματα ὅλο μὲ θεοτικά καταγίνεται* Ζάκ. (Μαχαϊρᾶδ.) *'Σ αὐτὸν θ' ἀποκουμπήσ' 'ς τὰ γιράματα* Ἡπ. (Κουκούλ.) *Ἐχον ἀπουκούμπ' γιὰ τὰ γιράματα* Στερελλ. (Φθιώτ. Φωκ.) *Δὲν ἔχει διὸς καὶ λαβαίνει κακὰ γεράματα* (διὸς=βιός, περιουσίαν) Ὁθων. *Μὴ δοῦ δώσετε ὅ,τι ὄρος κί ἂν ἔχετε. Νὰ κρατήξετε καὶ τις γιὰ τὰ εράματά σας* (ὄρος=πράγματα κινητὰ καὶ ἀκίνητα) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) *Μὴ πουνᾶν τὰ πουνάρια μ'.* *Ἦρθαν τὰ γιράματα* Ἡπ. (Πλάκ.) *Τώρα 'ς τὰ γεράματα οὔτε σπέρνω οὔτε θερίζω* Κίμωλ. *Τὰ γεράματα δὲν εἶναι καλὰ, βωλοσέρνοννε πολλὰ κακὰ* Κύθηρ. *Ποῦ μυαλό! τώρα λέπ'ς γιράματα!* Στερελλ. (Παρνασσ.) || Φρ. *Καλὰ γεράματα* (εὐχὴ) κοιν. *Νὰ ζήῃς κί καλὰ γιράματα* (εὐχὴ) Μακεδ. (Καταφύγ.) *Καλὰ γεράματα καὶ χαϊδέμενα νιάτα* (ἐπὶ

συνομιλητοῦ μὴ σοβαρολογούντος) Πελοπν. (Κοπανάκ.) *Τραῦα, γέρον διαβούλι, τώρα 'ς τὰ γιράματα* (ἡ φρ. λέγεται ὑπὸ γερόντων μεμψιμοιρούντων δι' ἀτυχίαν τινὰ ἢ ὑπὸ νέων σκωπτῶντων τοὺς γέροντας) Θράκ. (Ἀδριανούπ.) || Παροιμ. φρ. *Δὲ δαγιαδῶ* διὸ πράματα, | *τῇ φτώχεια, τὰ γεράματα* (*δαγιαδῶ*=ὑποφέρω ἡ πενία καὶ τὸ γῆρας εἶναι δυσβάστακτα) Πελοπν. (Κάμπος Λακων.) *Ἀνάθεμα διὸ πράματα | τῇ φτώχεια, τὰ γεράματα* (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Κρήτ. (Μόδ.) *Διὰ τὴν σημασ. πβ. Πλάτ., Πολιτεῖαν Α, 1, 330α* «εὐ ἔχει ὁ αὐτὸς λόγος, ὅτι οὐτ' ἂν ὁ ἐπιεικὴς πάνυ τι ῥαδίως γῆρας μετὰ πενίας ἐνέγκοι». *Γιράματα κί φτώχεια πληγὲς ἀγιάτριφτις* (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Στερελλ. (Ἰπάτ.) *Διὰ τὴν σημασ. πβ. Παροιμιογρ. 2, 344* (ἐκδ. Leutsch) «Γῆρας καὶ πενία, δύο τραύματα δυσθεράπευτα». || Παροιμ. *Τώρα 'ς τὰ γεράματα, | μάθε, γέρο, γράμματα* (ἐπὶ τῶν ἀναγκαζομένων νὰ πράττουν ἢ νὰ μαθαίνουν πράγματα μὴ ἀρμόζοντα εἰς τὴν ἡλικίαν των) κοιν. *Γάμους 'ς τὰ γιράματα* | *ἢ σταυρὸς ἢ κέρατα* (ὁ νυμφευθεὶς εἰς γεροντικὴν ἡλικίαν ἢ θὰ ἀποθάνῃ ἐντὸς ὀλίγου ἢ θὰ ἀπατηθῇ ὑπὸ τῆς γυναικὸς του) Στερελλ. (Ἰπάτ. Φθιώτ.) *Καλὰ νιάτα, σκατὰ γιράματα* (ἐπὶ τοῦ μὴ σκεπτομένου δι' ἀνετον γῆρας) Στερελλ. (Ἀχυρ.) *Τώρα 'ς τὰ γεράματα, | τύφλες καὶ σκοντάμματα* (εἰς τὸ γῆρας παρομαρτοῦσι νόσοι καὶ πολλὰ ἄλλα κακὰ) Θράκ. (Σαρεκκλ.) Ἡ παροιμ. ἐν παραλλαγαῖς καὶ ἄλλαχ. || Γνωμ. *Κάλλιο καλὰ γεράματα πέρα καλὰ μου νιάτα* (τὰ γηρατεῖα ἔχουν ἀνάγκην στοργῆς καὶ περιποιήσεως) Πελοπν. (Παιδεμ.) *Κάλλιο μαῦρα νιάτα καὶ καλὰ γεράματα* (συνών. τῶ προηγουμένῳ) Πελοπν. (Ἀνώγ.) *Ἐρημα νιάτα, κακὰ εράματα* (ὅταν τὰ νιάτα εἶναι κακὰ, θὰ εἶναι καὶ τὰ γεράματα ἢ ὁ στερούμενος οἰκογενειακοῦ περιβάλλοντος κατὰ τὴν νεότητά του, ὁ ἄγαμος, θὰ ἔχῃ κακὸν γῆρας) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) *Φύλαε νιάτα, νὰ 'χῆς γεράματα* (ἡ ἐγκράτεια κατὰ τὴν νεότητα δημιουργεῖ καλὰς προϋποθέσεις διὰ τὸ γῆρας) Μῆλ. Ἡ παροιμ. ἐν παραλλαγαῖς καὶ ἄλλαχ. *Τὰ γεράσματα γελάσματα εἶν'* (τὸ γῆρας πολλάκις δίδει ἀφορμὰς σκωμμάτων καὶ γέλωτος) Πόντ. (Χαλδ.) *Τὰ γεράματα 'ς τὴν πλάτῃ ἔχουν γράμματα* (τὸ γῆρας εἶναι ἐμφανὲς) Πάρ. || Αἰνιγμ. *Ἀσπρο ἐγεννήθηκα | μαῦρο καταδήθηκα | καὶ τώρα 'ς τὰ γεράματα | κουνειοῦμαι καὶ τὰ δόδια μου* (=τὸ ξυλοκέρατον, τὸ χαρούπι) Κύθηρ. Πελοπν. (Μεσσ.) *Τὰ βουνὰ χιονίσανε, οἱ βρούσες ξεκινήσανε, οἱ μύλοι σταματήσανε τσαὶ τὰ δύο τρία γινήκανε* (τὸ γῆρας: τὰ μαλλιά ἐλευκάνθησαν, οἱ ὀφθαλμοὶ δακρύουν, οἱ ὀδόντες ἐσταμάτησαν, δὲν ὑπάρχουν, προσετέθη βρακχηρία) Μέγαρ. || Ἀσμ. *Καλότυχά 'ναι τὰ βουνά, καλότυχοι κ' οἱ κάμποι, γεράματα δὲν καρτεροῦν, Χάρο δὲν περιμένουν* Πελοπν. (Σκορτσ.) *Ἐγέρασα κακόμοιρος κί ἀσπρίσαν τὰ μαλλιά μου καὶ γνώση δὲν ἐκράτησα γιὰ τὰ γεράματά μου* Πελοπν. (Αἰγ.) *Ἀπὸ μικρὸς 'ς τὰ γράμματα, μικρὸς 'ς τὰ πινακίδια κί τώρα 'ς τὰ γιράματα ἀρματουλὸς κί κλέφτης* Μακεδ. (Δεσκάτ.) Συνών. ἐν λ. *γέρα*.

γεραματιάζω Θράκ. (Αἰν.) — Σ.Ζαμπελ., Ἀσμ. Δημ. μοτ., 740 Ν.Πολίτ., Μελέτ. 1,19 — Λεξ. Βλαστ. 58 Δημητρ. Ἐκ τοῦ οὖς. *γεράματα* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ιάζω. *Γηράσκω, φθάνω* εἰς γεροντικὴν ἡλικίαν ἐνθ' ἀν.: Ἀσμ. *Κόρη, κί ἂν εἶσ' ἀνύπαντρη, κακὴ μοῖρα νὰ λάβῃς, κί ἂν ἐμικροπαντρεύτηκες, νὰ μὴ γεραματιάσῃς* Σ.Ζαμπέλ., ἐνθ' ἀν. Συνών. ἐν λ. *γερινῶ*.

